

گفت و گوی «ایران» بارضوانه حکیم زاده، معاون آموزش ابتدایی وزارت آموزش و پرورش

مدرسه رفتن فقط یادگیری حساب و ریاضی نیست

می‌کردید وقتی مدارس تعطیل بود، درصد بالایی از دانش‌آموزان اعلام کردند که خیلی زیاد حس تنهایی داشتند. این احساس تنهایی خیلی از دانش‌آموزان را آزار می‌داد. سؤال دیگر اشتیاق برای بازگشت به مدرسه و دیدن همکلاسی‌ها بود که اکثریت دانش‌آموزان به این گزینه جواب دادند که خیلی مشتاق هستند بتوانند به صورت حضوری به مدرسه بیایند.

■ آیامی‌توانیم بگوئیم که کرونا بیشترین تأثیرش در بخش آموزش روی کلاس اولی‌ها بود. یعنی کلاس اولی‌ها بیشتر از همه در فضای مجازی و آموزش سردرگم بودند؟

بله. فکر می‌کنم که ما می‌توانیم این را مطرح کنیم. کودکان کلاس اولی شروع تجربه تحصیلی‌شان به شکل غیرمتعارف و معمولی بوده است. همین‌طور که قبلاً عرض کردم ورود به دنیای مدرسه شروع ساختن اجتماعی بچه‌هاست و کودکان کلاس اولی این فرصت طلایی را از دست دادند. از طرف دیگر مهارت‌هایی که باید یاد می‌گرفتند مثل نظم و انضباط، مدیریت زمان، آداب کلاس و مدرسه را یاد نگرفتند. البته به تبع تمرکز کلاس اولی‌ها را داشتیم که برایمان یک چالش بود. بنابراین کلاس اولی‌های ما در سال گذشته تجربه را نداشتند و فکر می‌کنم بیشتر از دیگر دانش‌آموزان دچار آسیب شدند.

یکی از مسائل سیستم آموزشی کشور در دوران کرونا خارج شدن برخی از دانش آموزان از چرخه تحصیل بود آیا آماری از دانش آموزان بازمانده از تحصیل دارید؟ برای این دانش آموزان چه اقدامی انجام داده اید؟

چند سالی است که تلاش می‌کنیم تا دانش آموزان بی‌سواد را شناسایی کنیم و به مدرسه بیاوریم. زمانی که مدارس تعطیل شدند بسیاری از خانواده‌ها در مناطق محروم علی‌رغم اینکه دانش‌آموزانشان در مدرسه ثبت نام کرده بودند به مدرسه نیامدند. این دانش‌آموزان خیلی زود وارد بازار کار شدند. در این سال‌های گروانی تعداد کودکان کار افزایش پیدا کرد. متأسفانه کسی هم نبود که عدم حضور این کودکان را در فضای آموزشی کنترل کند. بنابراین ما شاهد افزایش این پدیده هم بودیم که خیلی هم نگران‌کننده بود. سال تحصیلی گذشته که آمار را رصد کردیم، آمار دانش‌آموزان خارج از چرخه تحصیل نسبت به سال قبل، افزایش پیدا کرده بود. در دوره ابتدایی سال گذشته ۲۱۰ هزار بازمانده از تحصیل را شناسایی کردیم اما دو سال قبل ۱۱۰ هزار ۱۲۲ نفر فریب داد. بنابراین آمار کودکان بازمانده از تحصیل در این مدت افزایش پیدا کرده است. تعداد زیادی از این دانش‌آموزان بازمانده کلاس اولی بودند و به خاطر گرانی‌های افراطی که خانواده‌هایشان داشتند در کلاس رد می‌شد و حذف می‌کردند. امسال آمار ثبت نام کلاس اولی‌ها نشان می‌دهد رشد قابل توجهی داشته است. موالید ۶ سال تمام یک میلیون و ۵۴۶ هزار نفر بوده است. ثبت‌نامی‌ها یک میلیون و ۶۳۰ هزار نفر است. امسال با هماهنگی که انجام شده است برنامه‌ای را از مهرماه شروع کردیم. این برنامه شناسایی زودهنگام دانش‌آموزان خارج از چرخه تحصیل است. هدف ما پیدا کردن دانش‌آموزانی است که از یک سال تحصیلی به دو سال تحصیلی بعد در مدرسه حاضر نمی‌شوند. امیدوارم بتوانیم تعداد دانش‌آموزان در معرض خطر را شناسایی کنیم.

■ آيا روش تدریس آنلاين معلمان نسبت به سال گذشته تغيير کرده است؟

درباره روش تدریس گفتیم آموزش‌ها برای کلاس اولی‌ها باید جذاب باشد. دوره‌های آموزشی در سراسر کشور برای معلمان منتخب برگزار کردیم که تولیدات چند رسانه‌ای داشته باشند. باید متوجه این محتوای چند رسانه‌ای برای تثبیت و تقویت یادگیری استفاده کنیم. اگر بتوانیم در کنار مطلب مکتوبی که دانش آموز می‌خواند یک فیلم را هم برایش تولید کنیم منابع یادگیری غنی می‌شود. خوشبختانه تقسیم کار کشوری را انجام دادیم. بعد از آموزش که به این گروه منتخب دادیم تولیدات چند رسانه‌ای آغاز کردیم تا همه معلمان آموزش ببینند تا برای دانش‌آموزان ویدیو فیلم تولید کنند. برای ما هال سال تحصیلی برخی از این فیلم‌ها آماده شده است.

■ شما اشاره کردید که دانش آموزان کلاس اولی با اجازه ستادیک روز و روز هفته به مدرسه می‌ایند. سال گذشته هم این موضوع مطرح شد اما خانواده‌ها استقبال نکردند. دانش آموزان کلاس اولی با اجازه ستادیکه می‌آیند؟

فکر می‌کنم در گذشته یک بهانه‌های کلی بوده و می‌تواند داشته باشد. سال گذشته انتظار داشتیم که وزارت بهداشت همراهی بیشتری با ما داشته باشد. خوشبختانه اسامیل هاهنگی بین دستگاها بیشتر شد و ستادیکه و کتبه‌ای که وارد این است که خانواده‌ها بعد از تجربه سال گذشته و با توجه به چارل این جدی که در آموزش مجازی داشتند بسیار علاقه‌مند هستند که فرزندانشان در مدرسه باشند. این را از استقبال خانواده‌ها در جشن شکوفه‌ها هم می‌شود فهمید. انتظار داشتیم که برای جشن شکوفه‌ها و پنجشنبه این همه خانواده استقبال کنند. گزارش‌ها می‌پسازن از مدراس به دست‌ما هم می‌رسد که خانواده‌ها خوشام می‌خواهند که آموزش‌ها حضوری باشد و

صرار دارند که این فرصت فراهم شود. ما هم دستورالعمل های تهیه کردیم و تأکید داشتیم مدارس آمادگی لازم داشته باشند. برخی از خانواده ها مشتاق هستند تا دانش آموزان روزهای بیشتری در مدرسه باشند. فکر می کنم با واکسیناسیون سراسری برای معلمان و خانواده ها بتوانیم برای مدارس را یک تیم. این هم بگویم با افزایش واکسیناسیون نگرانی خانواده ها هم برای حضور فرزندان در مدرسه کم شده است. چرا که خانواده ها نوحه شده اند که مدرسه رفتن فقط با دوگوشی حساب و راضی نیست. به پیشتر از یک آموزش برای یک کودک اهمیت دارد.

■ آیا شما گزاری دارید که این رفتن دانش آموزان کلاس اولی به مدرسه به لحاظ روحی و روانی چه تأثیری روی آنها گذاشته است؟

خیلی از خانواده‌ها اعلام کردند که نظم زندگی فرزندان‌شان به هم خورده است. صبح‌ها دیر از خواب بیدار می‌شوند و شب‌ها تا بیرون رفتن سرگرم فضای مجازی هستند. چیه‌ها کم‌تر حرکت کردند و فزاینده‌تر وقت می‌پایدارند. برخی از دانش‌آموزان انزواطلب شدند. فزاینده‌تر کودکان در مدرسه باعث بهبود روحیه آن‌ها می‌شود. خودم، روز اول همراه در جشن شکوفه‌ها شرکت کردم و بعد از آن هم

یادگیری دانش آموزان را تنظیم کنند. این موضوع به آنها بستگی دارد که کار آموزش در کلاس اول یک کار بسیار تخصصی است. یاد کردن شهرها و ماراتهایی است که این مهارت را از طریق معلم دارد. علاوه بر این شاید برای اولین بار که ارزش های معلم را به خصوص برای پدر و مادرها روشن شد. قبل از کرونای دانش آموزان مدرسه می رفتند و خواندن و نوشتن یاد می گرفتند و والدین زیاد در جریان آموزش و نوع تدریس نبودند. اما زمانی که این مسئولیت برعهده والدین قرار گرفت تازه متوجه شدند که این آموزش ها بسیار دشوار است و معلمشان چقدر زحمت می کشند. با این همه مشکل اساسی ما با خانواده هایی بود که والدین خصوصاً مادران سواد پایین داشتند و نمی توانستند خودکشان را در یادگیری همراهی کنند. در قیقت خانواده ها به لحاظ علمی توانایی لازم را برای این همراهی نداشتند. آنها دچار چالش شدند. نتایج ما هم نشان می دهد که ضعف یادگیری در این دسته از دانش آموزان بیشتر از دیگر دانش آموزان است. خانواده های برخوردار اگر خودشان هم فرصت آموزش نداشته باشند، در امکانات جایگزین و منابع یادگیری دیگری را برای فرزندانشان پیدا کنند. اما شما می دانید برای بسیاری از خانواده ها چه چس امکانی وجود ندارد و این کودکان بودند که بیشتر از بقیه در معرض یادگیری قرار گرفتند. کدام است بداند در گزارش هایی که سازمان های بین المللی منتشر کرد، بدست به تعطیلی مدارس هشدار دادند. آنها در گزارش های خود تأکید کردند شکاف و فاصله یادگیری بین دانش آموزان طبقات کم برخوردار با دانش آموزان طبقات برخوردار بسیار شده است. با این همه مطالعه جهانی هم نشان می دهد بیشترین آسیب را دانش آموزان دیده اند.

■ آیا امسال آسیب‌های آموزش مجازی را شناسایی کردید؟ چه تغییراتی امسال نسبت به سال گذشته، در حوزه کلاس اولی‌ها برای آموزش مجازی دارید؟

درباره تمهیدات باید بگویم با توجه به چالش‌هایی که مطرح کردیم یک طرح جریان‌یاب دیگری در دانش‌آموزان از دید زیم که هم‌زمان دانش‌آموزان ابتدایی در دوره اول، فارسی و در دوره دوم در فارسی، ریاضی، فارسی و علوم را درباره آموزش ببینند. تمام دانش‌آموزانی که در کارنامه تحصیلی‌شان شایع نیازمند تلاش بیشتر و افزایش قوت درج شده بود، شناسایی شد و دستورالعمل‌هایی به همه مناطق آموزشی دادیم و از آنها خواسته شد که برای آنها کلاس‌های جبرانی برگزار کنند با توجه به شرایط مناطق و با اقدام انجام شده ۱۴ گروه آموزشی مدارس برگزار کردند. ما نتایج ارزشیابی این طرح را استخراج کردیم و نتایج را برای این طرح آموزشی از همکاری داوطلبانه دانشجو-معلمان استفاده کنیم. خیلی از معلمان خودمان داوطلبانه کمک کردند. علاوه بر این با پیگیری‌هایی که داشتیم به این نتیجه رسیدیم که دانش‌آموزان کلاس اولی روز در هفته به مدرسه بروند.

همه مستلزم تکرار و تمرین گروهی در سر کلاس است. در حقیقت خلق موقعیت‌های یادگیری در کلاسی اتفاق می‌افتد که دانش آموز دارد.

■ آیا شما بررسی کرده اید که میزان یادگیری دانش آموزان نسبت به قبل از کرونا، چه تغییری کرده است؟

بله نتایج ارزشیابی سال تحصیلی گذشته را وقتی با دوسال قبل مقایسه کردیم به این نتیجه رسیدیم که در درس فارسی دانش‌آموزان کلاس اول در کارنامه‌های خود از نظر یادگیری نمره خیلی خوب درج شده، کلاس‌های پیاپی کرده و درصد دانش‌آموزان نیز به نیازمندان تلاش بیشتر در درس فارسی هستند افزایش پیدا کرده است. در دو سال پیش، در پایه اول که بهترین پایه تحصیلی بود، ۱۷۰۰۰ آموزان در حال حاضر در کلاس اول به درجه عالی گرفته بودند. ۴۰ درصد بود در حالی که در سال‌های گذشته این مار به ۶۰ درصد رسید. این کاهش برای ما خوب نیست. از طرفی هم تعداد دانش‌آموزانی که نیازمند تلاش بیشتر هستند از دو سال پیش به حدود ۴۰۰۰۰ نفر افزایش یافته است. این نتایج ارزشیابی را می‌توان به یاد پایدار برای حضور دانش‌آموزان کلاس اول در مدرسه نشان بیشتری انجام دیده. البته اینها نتایج ارزشیابی‌های میدانی ما است و قطعاً مشکلات دیگر هم دانش‌آموزان برای یادگیری وجود دارد که در کلاس‌های بعد ما این آمیخته‌ها را خواهیم دید.

لطفاً در این باره بیشتر توضیح دهید؟

پایه و مهارت‌هایی که دانش‌آموز یاد می‌گیرد، در صورت کاربرد و نگاه‌گیری مناسب، یادگیری‌های پایه در کلاس اول تأثیر بسیار زیادی در یادگیری سایر مباحث دارد. اگر دانش‌آموزی نخواهد در علوم، ریاضیات و مطالعات اجتماعی موفقیت کسب کند باید سواد پایه‌اش قوی باشد. اگر دانش‌آموز سواد پایه‌ای خوبی نداشته باشد در آینده ممکن است در این درس‌ها هم با مشکل مواجه شود.

■ سال گذشته تحصیلی در حالی به پایان رسید که بسیاری از والدین و اولیای مدرسه از نحوه آموزش دانش آموزان رضایت داشتند. شما بفرمایید بیشترین انتقاد والدین روی چه موضوعاتی بود؟

مدارس با دوستانه والدین در ارتباط هستند. کیدست والدین سطح سواد خوبی دارند و می‌توانند در درس‌ها به فرزندانشان کمک کنند. دسته دیگر والدینی هستند که در مناطق حاشیه‌ای شهرها و مناطق دوردست زندگی می‌کنند. این والدین سطح سواد خوبی ندارند. یعنی سواد که بتوانند از آن در جهت یادگیری فرزندانشان استفاده کنند. ما با این والدین بیشترین مشکل را داشتیم. البته این‌ها هم بگویم که در بحث آموزش به این آموزان، تمام والدین مشکلات بسیاری داشته‌اند و خانواده‌ها نگاه درگیر یک چالش مشترک شده بودند. بسیاری از همکاران دانشگاهی ما اعلام کردند که نمی‌دانند چطور و باید برنامه

تعلیمی مدارس در دوران همه‌گیری کرونا، هزینه‌های اجتماعی و اقتصادی بالایی برای مردم در سراسر جوامع به همراه داشته و بدون تردید این هزینه‌ها بیشتر تأثیر را بر یادگیرندگان داشته است. آموزش‌رود ابتدایی که در اولین سال‌های یک‌پیکر زندگی دانش آموزان در مدرسه و قابلیت‌های تعلیم و تربیتی آن بی بهره ماندند، می‌گذارد. پیامدهای عمده یادگیری مادام العمر از دسترسی به آموزش ابتدایی ناشی می‌شود. بدون این دوره، کودکان در مسیر رشد شناختی عقب می‌مانند و از شناسایی ظرفیت‌های بالقوه خود ناآوان می‌شوند. کودکان با حضور در مدارس پیش دبستانی با ادغام عادات، ارزش‌ها و دانش کسب شده آماده یادگیری خواهند شد. دوره ابتدایی بخش مهمی از زندگی هر فرد را شکل می‌دهد، چرا که این دوره تلاش می‌کند تربیت انسان شایسته با دستپای به سطح علمی و مهارتی مناسب، انگیزه بخشی، تشویق و علاقه به یادگیری، تربیت دانش آموز آگاه اجتماعی با احترام به طرز رفتار دیگران، رعایت حقوق شهروندی، کسب مهارت گفت و گو، تفکر و مسئولیت‌پذیری، استقلال فکری و شناخت هویت فرهنگی ملی، خلاصیت و ناوار بودن، نوعدستی و مشارکت در نیکی، کسب عادات سالم از طریق

■ در سال تحصیلی گذشته خانواده‌ها با مدل آموزش مجازی انشأ‌آموزان کلاس اولی مشکلات جدی داشتند، این آموزش مجازی نه تنها برای خانواده‌ها بلکه برای معلمان کلاس اولی هم بسیار مشکل ساز شده بود. آیا بررسی کرده‌اید که مهم‌ترین چالش‌های آموزش مجازی برای دانش‌آموزان پایه اول چه بوده است؟

درباره چالش‌های آموزش مجازی برای دبستانی‌ها باید گفت که مهمترین آسیب‌ها این بوده است که دانش آموزان در دوران تحصیلاتشان نیاز دارند که درک درستی از محیط مدرسه داشته باشند. آنها باید بتوانند با همسالانشان، معلمان و اولیای مدرسه ارتباط برقرار کنند. تقریباً مدرسه اولین جایی است که کودک به شکل رسمی بعد از حضورش در خانواده به آن ورود می‌کند. از طریق ورود به مدرسه است که زندگی اجتماعی را تمرین می‌کند. در محیطی بزرگتر از محیط خانه مهارت‌های ارتباطی را یاد می‌گیرد. این یادگیری به رشد اجتماعی‌اش می‌کمک می‌کند. زمانی که کودکان مجبور شدند در فضای مجازی آموزش ببینند تقریباً همه این فرصت‌ها را از دست دادند. دیگر دانش آموزان با دانش اولیای دوست نشد و مفهوم همکلاسی برایشان معنایی نداشت. دانش آموزان یادگیری مهارت‌های اجتماعی و شناخت مهارت‌های بزرگتر را به شکل رسمی از دست دادند. دانش آموزان به واسطه نظم‌پذیری را در مدرسه یاد می‌گرفت که بسیاری از دانش آموزان هنوز مفهوم نظم و انضباط را نمی‌دانند. علاوه بر این یکی از انگیزه‌های عمده‌ای که ما با آن مواجه شدیم بحث آموزش مجازی نبود. دانش آموزان به واسطه بی‌ساعتی‌های آموزش حضوری برای کودکانی که در پایه اول هستند کمتر از دیگر دانش آموزان برای این هم به‌خاطر آن است که مدیریت دانش آموزان در جریان یادگیری و حفظ تمرکز آنها در کلاس درس بسیار سخت است. آنچه دانش‌آموزان باید داشتند که نبود حضور آگاهانه برای تمرکز و توجه داشته باشند و به واسطه این کمبود می‌تواند به مشکلات موقع جریان آموزش را کنترل کند. در فضای مجازی ما این اتفاق نمی‌افتد. جریان آموزش چهره به چهره نیست و در این وضعیت مدیریت دانش آموز هم سخت می‌شود چرا که با کودکان روبه‌رو هستید که هیچ درکی از مدرسه و کلاس درس ندارد. معلمان می‌توانند به صورت متوالی از هر تمرکزش کار کنند تا یادگیری انجام شود و این خودش یک چالش اساسی و بزرگ برای ما بود. این فقط بخشی از مشکلات کشور ما نیست. همه کشورها با این مشکل روبرو بودند و حتی در گزارش‌های علمی کشورهای مختلف که در زمینه آسیب‌های کرونا برای کودکان انجام شده به این موضوع اشاره کردند که حفظ تمرکز دانش آموزان برای این دنبال کردن جریان آموزش در فضای مجازی بسیار دشوار است. در این موضوع بحث یادگیری مؤثر را هم باید به عنوان یک چالش اساسی دید. یادگیری مؤثر به این معناست که مهارت‌های پایه‌ای، سواد، خواندن و نوشتن به همراه صحبت کردن و گوش کردن است. اینها

داستان کرونا با کلاس اولی‌ها

زهرا علی اکبری
کارشناس آموزش

نابرابری‌های موجود در دسترسی به آموزش رایگان که پیش از همه‌گیری نگران‌کننده بود بیشتر شده است. داده‌های بانک جهانی در معیارهای فقر یادگیری، قبل از کووید ۱۹ نشان می‌دهد که تنها ۱۰ درصد از کودکان در کشورهای کم درآمد نتوانستند در سن ۵ سالگی یک داستان ساده را بخوانند و درک کنند، در حالی که ۹۰ درصد از کودکان در کشورهای پسر درآمد این تجربه را داشته‌اند (بانک جهانی، ۲۰۱۹). بدون تردید دسترسی نابرابر به تداوم یادگیری در دوران همه‌گیری COVID-۱۹ ممکن است شکافهای عدالتی و این امر را تشدید کند. کووید و همکارانش (۲۰۲۰)، در پژوهشی با استفاده از داده‌های ۵ میلیون دانش‌آموز (متوسط تا ضعیف)، تجزیه و تحلیل آینده‌نگار در رابطه با یادگیری انجام داده‌اند. آنها پیش‌بینی کردند که دانش آموزان در پاییز ۲۰۲۰ میلادی ۳۳-۳۷ درصد پیشرفت کمتری در مهارت خواندن و نوشتن (نسبت به سال تحصیلی معمولی) خواهند داشت. این پیش‌بینی برای دانش و مهارت در ریاضیات بیشتر بود و میزان ضعیف بین ۵۰ تا ۶۲ درصد تخمین زده شد.

سیاستگذاری جوامع در موضوع کاهش تأثیر تعطیلی مدارس بر کسب مهارت‌های بنیادی توسط کودکان بسیار مهم است. تجزیه و تحلیل داده‌های حاصل از نظرسنجی‌های خوشه‌ای چند شاخصه در پنج کشور با درآمد کم و متوسط (MICS6)، تأیید کرد که تعطیلی مدرسه با کاهش مضر مهارت‌های پایه برای

منوع کردند و شیوه‌ها و پیشگیری‌ها جدیدی مانند ورود مکرر دانش آموزان به دستگاه‌های ضدضوحی کنند و روش‌های تمیزکردن و شستن دست‌ها در طول روز معرفی کردند. در دانمارک، جایی که متوسط کلاس‌ها قبل از ۱۹ COVID حدود ۲۰ دانش آموز بود، کلاس‌ها به واسطه گروه کوچک‌تر تقسیم شدند، به طور دقیق‌تر، از دو کشور اقدامات بهداشتی و ایمنی جدید را برای مدارس ارائه دادند: جمله: در کلاس درس، دانش آموزان باید روی میزهای نشینند که فاصله آنها از یکدیگر حداقل دو متر (۶.۵ فوت) باشد. دانش آموزان باید در ساعات دسته‌های خود در شش‌ساعت‌ها بمانند. همه مواد و تجهیزات آموزشی باید دو بار در روز تمیز شوند. در برخی مدارس، اساتذها و سبک‌ها اضافی نصب شده‌اند و به حداقل رساندن خطر سرایت، بسیاری از مدارس تعداد ساعات در کلاس داده یا برخی از روز تعطیل مانند.

با این حساب آموزش حضوری در دوران اپیدمی کرونا
 الزاماتی را می طلبد که نظام آموزشی ما با آن فاصله زیادی
 دارد این الزامات را می توان از رعایت پروتکل های بهداشتی
 در فضاهای آموزشی دنبال کرد که ناخرسندانه آنقدر
 مناسب و قابل دفاع نیست؛ کلاس های درس کوچک، تراکم
 دانش آموزی زیاد، سرویس های بهداشتی که تمهیز شده،
 وجود تاکافی مدارس بر پایه تجهیز شدن و آمادگی ... و...
 از جمله مواردی است که اجرایی آنها در مدارس با
 امکانات و داده های نظام آموزشی فاصله دارد و نمی گذارد
 تصمیم بر آموزش حضوری منطبق به نظر برسد. اگر هم
 صاحب نظران علوم تربیتی تأکید بر بازگشایی حضوری
 مدارس دارند باید به این توجه داشته باشند که آیا مدارس
 آمادگی لازم و کافی دارند یا خیر پس از آن اصرار بر آموزش
 حضوری داشته باشند.

امات شامل واکسیناسیون معلمان و سایر کارکنان مدرسه به
آن بخشی از گروه‌های جمعیت هدف می‌باشد. در این حال معلمان
واکسیناسیون جمعیت‌های آسیب‌پذیر دربرگیرنده، اما مدگی
ارسال می‌نمایند بر رعایت پروتکل‌ها می‌بایستی مانند تهیه بهتر در
سهای درس، رعایت فاصله‌گذاری فیزیکی و آزمایش منظم
و کارکنان است. نباید فراموش شود که هر چند آموزش
سوری جایگزینی ندارد اما حضور دانش آموزان و معلمان در
مدرسه در درون همه‌گیری زمانی نتیجه بخش خواهد بود که
می‌شود شرایط مهمی را فراهم کند.

در این مجال به تجربه‌های گسب شده در دو کشور دانمارک و نروژ برای و چگونگی تصمیم‌گیری مدارس اشاره‌ای خواهد داشت. در دانمارک، تصمیم‌گیری زمان و نحوه بازگشایی مدارس توسط دولت مرکزی و پارلمان گرفته شد. این امر به شهرداری‌ها اجازه داد تا بازگشایی مدارس خود را تعیین کنند و به دنبال آن مدیران مدارس نیز براساس دستورالعمل‌های شورای ملی بهداشت، این امر را برای هر مدرسه جداگانه انجام دادند. فنلاند، فرایند تصمیم‌گیری مشابهی داشت. در دانمارک و فنلاند، ششانی تدریجی با مدارس ابتدایی آغاز شد. هدف اصلی تصمیم‌گیری این بود که شواهد جدید نشان می‌دهد کودکان بیش‌بسیار کمی در انتشار ویروس ای‌فا می‌کنند. در دانمارک، مدارس ابتدایی در ۱۵ آوریل بازگشایی شد. در فنلاند، در ۲۹ مه، دولت ابتدایی اعلام کرد.

اتخاذ تصمیم برای بازگشایی مدارس، تدوین برنامه مشخص محوریت سلامت و ایمنی دانش آموزان، مربیان و خانواده‌ها و اولویت دولت قرار داد. در هر دو کشور، اقدامات بهداشت عمومی وضع شد. از جمله این موارد، مدارس جلسات معمول حگهای را که در مدارس ابتدایی برگزار می‌شد و اشتراک غذا را

شوق به ورزش بدنی و رژیم غذایی مناسب و... رخ بدهد. فعالان هرچه توسعه در جوامع، آموزش و پرورش را حیاتی ترین دارایی جامعه می دانند، زیرا بر این باورند دانش روزی است که آدمی که هیچ تخصص فنی، تخصص پس از کسب آن را درست نخواهد داد و به همین دلیل در جامعه هر چه دانش بیشتری به اشتراک گذاشته شود، پیشرفت بیشتری رخ خواهد داد. با این اوصاف، آموزش ابتدایی پایه و اساس کسب دانش اولیه را تشکیل می دهد که بدون آن، رؤیای کودکان غریبی ممکن می شود. آموزش ابتدایی را می توان اولین قدم در زندگی نامید، چون با رفتن از کسب کنند.

مدارس ابتدایی محیط‌های امنی برای رشد در اختیار کودکان قرار می‌دهند و آنها را به انگیزه و مهارت‌هایی تجهیز می‌کنند که یادگیری را تسهیل می‌کند. علاوه بر این، به کودکان فرصت می‌دهند تا با همکاران خود در محیط‌های یادگیری مشارکتی و با هم‌سالان خود همکاری کنند. در این محیط‌ها، کودکان به یادگیری می‌پردازند و به‌طور فزاینده‌ای به‌طور مستقل به یادگیری می‌پردازند. در این محیط‌ها، کودکان به یادگیری می‌پردازند و به‌طور فزاینده‌ای به‌طور مستقل به یادگیری می‌پردازند.